

המורה והברכה

מעבד על פי תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף כ"ד, עמוד א:

רב הזדמן למקום אחד (שהיה שרוי בבצרת).

גזר תענית (צום ותפלה) ולא בא הגשם.

ירד לפניו שליח הצבור.

אמר "משיב הרוח", ונשבה הרוח.

אמר "מוריד הגשם", ובא הגשם.

אמר לו: מהם מעשיך המקנים לך את הזכות, שבזכותך יורדים

גשמים?

אמר לו: מורה אני, ואני מלמד בני עניים כבני עשירים, וכל מי

שלא אפשר לו לשלם, אינני לוקח ממנו דבר. ויש לי ברכה של

דגים, וכל מי שמתקשה בלמוד, אני משחד אותו בהם, ומסדר

לו ומפיס לו עד שבא וקורא.

